

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
זה הכלל: כל הקומץ או נתון בכלי, המוליך, המקטיר, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, ובלבד שיקריב המתיר כמצותו.												יב.
כיצד קרב המתיר כמצותו? קמץ בשתיקה נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר בשתיקה, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו - זהו שקרב המתיר כיצד לא קרב המתיר כמצותו? קמץ חוץ למקומו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו, או שקמץ נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ למקומו - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.												יב.
מנחת חוטא ומנחת קנאות שקמץן שלא לשמן נתן בכלי והוליד והקטיר חוץ לזמנו, או שקמץ חוץ לזמנו נתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן, או שקמץ ונתן בכלי והוליד והקטיר שלא לשמן - זהו שלא קרב המתיר כמצותו.												יב.
לאכול כזית בחוץ, כזית למחר כזית בחוץ, כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר, כחצי זית למחר כחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת.												יב.
זה הכלל: אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום - פיגול וחייבין עליו כרת, אם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן - פסול ואין בו כרת.	רבי יהודה:											יב.
זהו פסול ואין בו כרת.	הכמים:											יב.
לדברי האומר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן, וקיימא לן דאותן שירים אסורים באכילה, מהו דתיהני להו הקטרה למיקבעינהו בפיגול ולפקינהו מידי מעילה?	איבעיא להו:											יב.
אפילו לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דאיתיה בעיניה ופסול מחמת דבר אחר הוא, אבל חסרון דפסולא דגופיה הוא, לא מהני ליה הקטרה.	רב הונא:											יב.
אדרבה, אפי"ל ר"א דאמר: אין זריקה מועלת ליוצא, ה"מ יוצא דליתיה בפנים, אבל חסרון דאיתיה בפנים מהניא ליה הקטרה.	אמר ליה רבא:											יב.
מנא אמינא לה?	רבא:											יב.
הקומץ את המנחה - לאכול שיריה בחוץ או כזית משיריה בחוץ	דתנן:											יב.
הקומץ את המנחה ולא תני או כזית	ותני רבי חייא:											יב.
מ"ט לא תני או כזית? לא כגון שחסרו שירים וקמו להו אכזית, וכיון דבתתן כלי ובהילוך ובהקטרה לא מתני ליה או כזית, בשירים בקמיצה נמי לא תני												יב.
פיגול וחייבין עליו כרת	וקתני סיפא:											יב:
אלמא מהניא להו הקטרה.												יב:
לעולם לא מהניא, הא מני"ל ר"א היא	א"ל אביי:											יב:
הקומץ, והלבונה, והקטרת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ - חייב	דתנן: [רבנן]											יב:
פוסט עד שיקטיר את כולו	רבי אלעזר:											יב:
וכיון דבקמיצה לא מתני ליה או כזית מקמיצה בחוץ, בשירים נמי לא מתני ליה או כזית.												יב:
אי רבי אלעזר, האי להקטיר קומצה, להקטיר קומצה ולבונתה מיבעי ליה												יב:
הקומץ והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ - חייב	דתנן: [רבנן]											יב:
פוסט עד שיקריב את שניהם	רבי אלעזר:											יב:
לא נצרכא אלא לקומץ דמנחת חוטא.												יב:
ואיכפל תנא לאשמועינן קומץ דמנחת חוטא?												יב:
אין.												יב:
קומץ דמנחת חוטא הוא, ורבי אלעזר היא.	וכן כי אתא רב דימי א"ר אלעזר:											יב:
לאו מילתא היא דאמרי	הדר אמר רבא:											יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מנחות-כל המנחות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(ויקרא כ"ד) קדש קדשים הוא, שאם נפרסה אחת מהן חלותיה - כולן פסולות	דתניא:											◇	יב:
הא יצאת - הני דאיכא גוואי כשרות												◇	יב:
מאן שמעת ליה דאמר: זריקה מועלת ליוצא? ר"ע היא, וקאמר: נפרסה לא.												◇	יב:
מי קתני הא יצאת? דלמא הא נטמאת הנך כשרות, מ"ט? דמרצה ציץ, אבל יצאת לא, ור' אליעזר היא	א"ל אביי:											◇	יב:
אין זריקה מועלת ליוצא	דאמר: [רבי אליעזר]											◇	יב:
ובדין הוא דאיבעי ליה למיתני נמי יצאת, והאי דקתני נפרסה, הא קמ"ל, דאפי' נפרסה דאיתיה בפנים לא מהניא ליה הקטרה, אבל לר"ע דאמר: זריקה מועלת ליוצא, אפי' חסרון נמי מהניא ליה הקטרה.												◇	יב:
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.												■	יב:
טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - מצטרף												■	יב:
לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר	והקתני רישא:											◇	יב:
דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא												◇	יב:
מאן תנא?												◇	יב:
הא מני? ר"א היא	רבי ירמיה:											◇	יב:
מחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם	דאמר: [רבי אלעזר]											!	יב:
הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	דתנן: [רבנן]											◇	יב:
פוסל.	רבי אלעזר:											◇	יב:
אפי' תימא רבנן, לא תימא: הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אלא אימא: הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.	אביי:											◇	יב:
ומאי קמ"ל? הא בהדיא קתני לה:												◇	יב:
לאכול כזית בחוץ וכזית למחר, כזית למחר וכזית בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ - פסול ואין בו כרת	[תנן]											◇	יב: